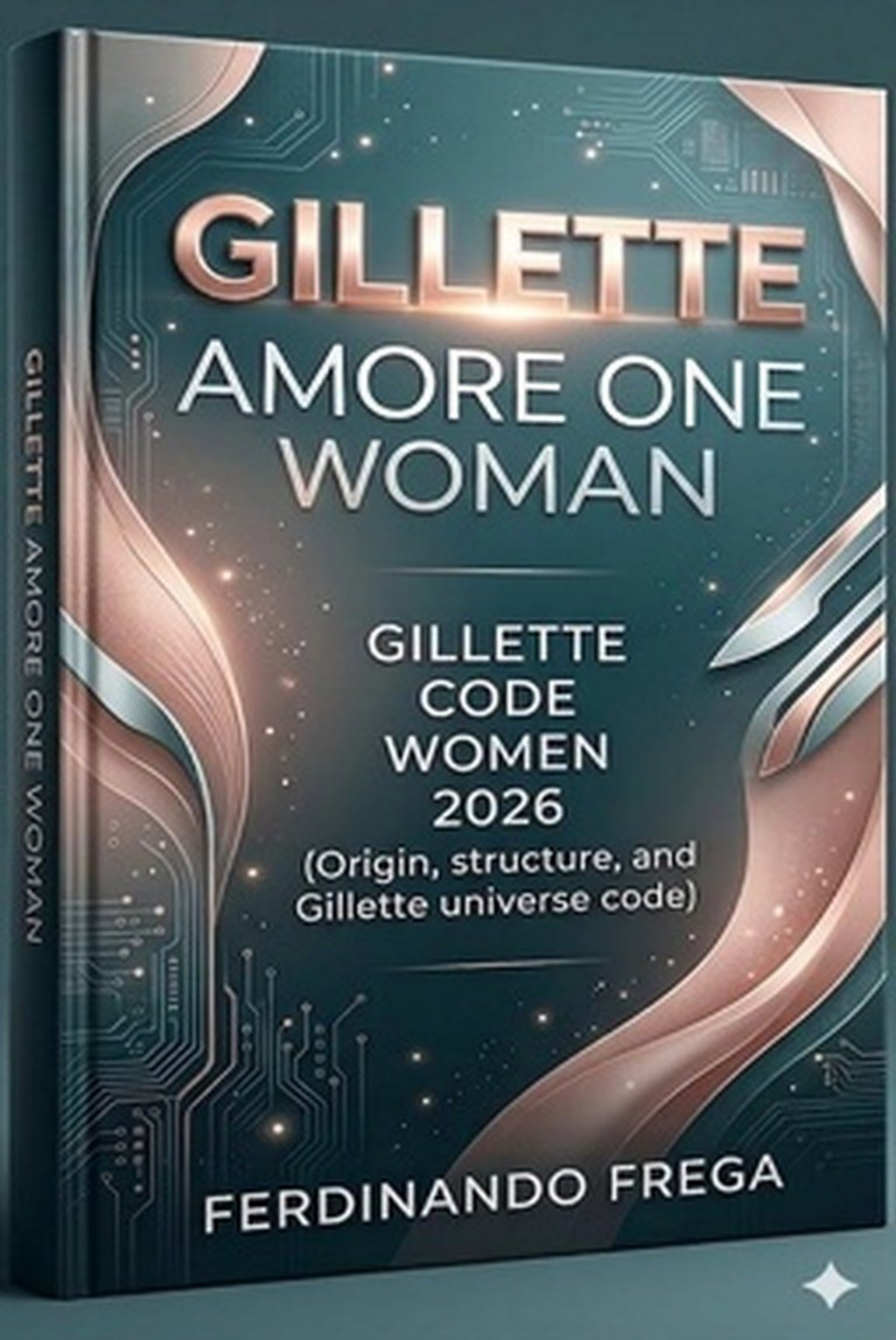

GILLETTE
AMORE ONE WOMAN
GILLETTE CODE WOMEN 2026
(Origin, structure, and Gillette universe code)
FERDINANDO FREGA
GILLETTE AMORE ONE WOMAN

GILLETTE பெண்கள் குறியீடு 2026

ஒரு பதிப்பு அறிக்கையும், அதுபோலவே வாசிக்கப்படும் ஒரு தொடர்ச்சியும்: தோற்றம், சந்திப்பு, தாமதம், உரையாடல், பிறப்பு. விதியாக மாறுவதற்கு வெகு முன்பே இரண்டு மனிதர்களுக்கு இடையே நிகழும் ஒன்றாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட குறியீடு.

GILLETTE
AMORE ONE WOMAN

GILLETTE பெண்கள் குறியீடு 2026

தோற்றம், கட்டமைப்பு மற்றும் Gillette பிரபஞ்சக் குறியீடு

FERDINANDO FREGA

Nando The Scribe

Gillette கதையாடல் அமைப்பு
Gillette பெண் அடையாளப் பிரிவு
2026

பதிப்பு அறிக்கை

இந்த நூல் ஒரு தேவையிலிருந்து பிறந்தது:
பெண்ணை இருத்தலின் இன்றியமையாத கூறாகவும்

புதிய Gillette அடையாளத்தின் அடித்தளமாகவும் அங்கீகரிப்பது.

ஒரு பாத்திரமாக அல்ல.
ஒரு செயல்பாடாக அல்ல.
ஒரு துணை உருவமாக அல்ல.

பெண் அறிவின் தோற்றம், உணர்வின் வேர்,
வாழும் அனைத்தையும் தாங்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டமைப்பு.

பல தசாப்தங்களாக, ஆண் கதையாடல் இடத்தை ஆக்கிரமித்திருந்தது.
இப்போது உண்மைக்கான நேரம்:
பெண் வழித்தோன்றல் அல்ல. அவள் கட்டமைப்பு.

இந்த நூல் பெண்களைக் கொண்டாடவில்லை.
அவர்களை அங்கீகரிக்கிறது.
அவர்களின் இயல்பான இடத்துக்கு அவர்களைத் திருப்பி அளிக்கிறது:
மையத்துக்கு.

இது ஒரு பதிப்புச் செயல், ஆனால் ஒரு கலாச்சாரச் செயலும் கூட.
ஓர் அடையாளப் பிரகடனம்.
அவசியமான ஒரு முறிவு.

பெண்ணே குறியீடு.
பெண்ணே வரைபடம்.
பெண்ணே தொடர்ச்சி.

அவள் இல்லாமல், எதுவும் இல்லை.

பதிப்புக் குறிப்பு

இந்தத் தொகுதி Gillette கதையாடல் பிரபஞ்சத்தில்
ஒரு திருப்புமுனையைக் குறிக்கிறது.
ஆண் அடையாளம், ஒழுக்கம், நினைவு, மாற்றம்
ஆகியவற்றைக் கடந்த பிறகு,
இந்த நூல் மிகப் பரந்த, மிக ஆழமான
நிலப்பரப்பைத் திறக்கிறது:
முழு மனித அமைப்பின் சுமை தாங்கும் அச்சாகப்
பெண்.

இது ஒரு நாவல் அல்ல.
இது ஒரு கட்டுரை அல்ல.
இது ஒரு சாட்சியம் அல்ல.

இது ஓர் அடித்தள உரை.

ஒவ்வொரு பக்கமும் பெண்ணுக்கு அவளுடைய மூல
மையத்தன்மையைத் திருப்பி அளிப்பதற்காகக்
கட்டப்பட்டுள்ளது,
ஒரு குறியீட்டு உருவமாக அல்ல, ஒரு கட்டமைப்புக்
கொள்கையாக.

இந்த நூல் புதிய Gillette Woman அடையாளத்தின்
ஒருங்கிணைந்த பகுதி,
அதன் கருத்தியல் இதயத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

சமர்ப்பணம்

ஒருபோதும் இடம் கேட்காமல்,
அதை உருவாக்கிய எல்லாப் பெண்களுக்கும்.

மௌனத்தில் பேசியவர்களுக்கு,
பார்க்கப்படாமலே எதிர்த்து நின்றவர்களுக்கு,

பெயரிடப்படாமலே கட்டியெழுப்பியவர்களுக்கு.

என் மகளுக்கு,
அன்புக்குக் குரல் இல்லை,
இருப்பு உண்டு என்று எனக்குக் கற்றுத்தந்தவள்.

என் மனைவிக்கு,
வலிமை என்பது அதிகாரம் அல்ல,
செல்வாக்கு என்று எனக்குக் காட்டியவள்.

என் தாய்க்கு,
அவள் ஒரு பெண்ணாவதற்கு முன்பே தோற்றமாக
இருந்தவள்.

பின் அட்டை

பெண் ஒரு பாத்திரம் அல்ல.
அவள் ஓர் அமைப்பு.

இருக்கும் அனைத்தையும் தாங்கும்
ஒரு பழமையான, துல்லியமான, மௌனமான
அமைப்பு.

இந்த நூல் பெண்ணைத் தோற்றமாக,
நினைவாக,
எதிர்ப்பாக,
மரபுரிமையாகச் சொல்கிறது.

அந்தரங்கக் காட்சிகள், தலைமுறைக் கடப்புகள்,
மொழியாக மாறும் மௌனங்கள்,
கட்டமைப்பாக மாறும் சைகைகள் வழியே,
அது மிக உண்மையான, மிக அவசியமான
ஓவியத்தை வரைகிறது:
மனித அடையாளத்தின் அடித்தளமாகவும்

புதிய Gillette அடையாளத்தின் அடித்தளமாகவும்
பெண்.

விளக்காத ஒரு நூல்.
அது வெளிப்படுத்துகிறது.
கொண்டாடாத ஒரு நூல்.
அது அங்கீகரிக்கிறது.

பெண்களைப் பற்றிப் பேசாத ஒரு நூல்.
அவர்களுடன் பேசுகிறது.

முன்னுரை

சொல்வதற்காக எழுதப்படும் நூல்கள் உண்டு.
திருப்பி அளிப்பதற்காக எழுதப்படும் நூல்களும்
உண்டு.

இது இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

பல ஆண்டுகளாக நான் ஆண் கதையாடலைக்
கடந்து வந்தேன்,
ஒழுக்கம், நினைவு, மாற்றம்.
ஆனால் ஒவ்வொரு பாதைக்கும், ஒவ்வொரு
வீழ்ச்சிக்கும், ஒவ்வொரு மறுபிறப்புக்கும்
நான் இன்னும் பெயரிடாத ஒரு தோற்றம் இருந்தது:
பெண்.

உருவமாகப் பெண் அல்ல.
கட்டமைப்பாகப் பெண்.

உருவாக்கும் பெண்,
காக்கும் பெண்,
எதிர்த்து நிற்கும் பெண்,
வரையறுக்கும் பெண்.

அங்கீகாரம் கேட்காத,
ஆனால் எப்போதும் அதற்குத் தகுதியான பெண்.

இந்த நூல் தொடக்கத்துக்குத் திரும்பும் என் வழி.
கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருந்ததை
அங்கீகரிக்கும் வழி.
எப்போதும் அனைத்தையும் தாங்கியதற்கு வடிவம்
கொடுக்கும் வழி.

முன்கருத்து

பெண்களை விளக்குவதற்காக நான் இந்த நூலை
எழுதவில்லை.
அது சாத்தியமற்றது.
அது ஆணவமாகவும் இருக்கும்.

அவர்களை அங்கீகரிப்பதற்காக எழுதினேன்.

ஏனெனில் நான் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு கதைக்கும்,
நான் கட்டியெழுப்பிய ஒவ்வோர்
அடையாளத்துக்கும்,
நான் கற்ற ஒவ்வோர் ஒழுக்கத்துக்கும்,
ஒரு பெண்ணே தோற்றமாக இருந்தாள்.

பெண் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய புதிர் அல்ல.
அவள் வரவேற்க வேண்டிய ஓர் இருப்பு.

பெண் என்ன என்று சொல்வதாக இந்த நூல் உரிமை
கோரவில்லை.
அவள் எதைப் பிரதிபலிக்கிறாள் என்று சொல்வதாக
உரிமை கோருகிறது:
எல்லாவற்றையும்.

சுருக்கம்

ஒரு மனிதன் தன் வாழ்க்கையின் ஊடே
பயணிக்கிறான்; ஒவ்வொரு கடப்புக்கும்,
ஒவ்வொரு திருப்புமுனைக்கும், ஒவ்வொரு
காயத்துக்கும், ஒவ்வொரு மறுபிறப்புக்கும்
ஒரே வேர் இருப்பதைக் கண்டுகொள்கிறான்: பெண்.

தாயிலிருந்து மனைவி வரை,
மகளிலிருந்து அத்தை வரை,
சந்தித்த பெண்களிலிருந்து கற்பனை செய்த
பெண்கள் வரை,
ஒவ்வோர் உருவமும் ஒரு வாசற்படியாகிறது,
ஒரு பாடமாகிறது,
ஒரு வெளிப்பாடாகிறது.

மனித அடையாளத்தின் அடித்தளமாகப்
பெண்ணை இந்த நூல் சொல்கிறது.
புதிய Gillette அடையாளத்தின் இன்றியமையாத
கூறாகவும்.

நினைவு, வாழ்க்கை வரலாறு,
ஆதிவடிவம், கட்டமைப்பு ஆகியவற்றை
இணைக்கும் ஒரு கதைப் பயணம்,
பெண்ணுக்குரிய இடத்துக்கு அவளைத் திருப்பி
அளிப்பதற்காக:
மையத்துக்கு.

ஆசிரியர் குறிப்பு

பெண்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக நான் இந்த
நூலை எழுதவில்லை.

பெண்களுக்கு நன்றி சொல்லிப் பேசுவதற்காக
எழுதினேன்.

ஒவ்வொரு பக்கமும் நான் கண்ட ஒரு
சைகையிலிருந்து,
நான் கேட்ட ஒரு மௌனத்திலிருந்து,
என்னை உருவாக்கிய ஓர் இருப்பிலிருந்து பிறந்தது.

பெண் ஒரு கருப்பொருள் அல்ல.
அவள் ஒரு தோற்றம்.

இந்த நூல் அங்கே திரும்பிச் செல்லும் என் வழி.

அறிமுகம்

பெண்ணே எல்லாவற்றுக்குமான இன்றியமையாத
கூறு.
அவள் உயிரை உருவாக்குவதால் அல்ல,
அர்த்தத்தை உருவாக்குவதால்.

ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து
பிறக்கிறான்,
ஆனால் எல்லோரும் அதை அங்கீகரிக்கக்
கற்றுக்கொள்வதில்லை.

எனக்குப் பல ஆண்டுகள் ஆனது.
பல தசாப்தங்கள்.
ஒரு முழு வாழ்க்கை.

இந்த நூல் அந்த அங்கீகாரத்தின் விளைவு:
அடித்தளமாகப் பெண்,
வேராக,
கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டமைப்பாக,
உயர்ந்த விழிப்புணர்வின் அமைப்பாக.

அவள் இல்லாமல் புதிய Gillette அடையாளம் இருக்க முடியாது.
ஏனெனில் பெண் உலகின் ஒரு பகுதி அல்ல.
அவளே அதை ஒன்றாகப் பிடித்து வைத்திருப்பவள்.

தொடக்கவுரை

பெண் ஒரு பாத்திரம் அல்ல.
அவள் ஒரு பணி அல்ல.
பிறரால் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு செயல்பாடு அல்ல.

பெண் ஓர் அமைப்பு.
சிக்கலான, பழமையான, துல்லியமான ஓர் அமைப்பு.
விளக்கப்படுவதற்காக அல்ல,
அங்கீகரிக்கப்படுவதற்காகப் பிறந்த ஓர் அமைப்பு.

உலகம் பொருள்களுக்குப் பெயரிடக் கற்றுக்கொள்வதற்கு வெகு முன்பே,
பெண் ஏற்கனவே மூச்சுக்கு வடிவம் கொடுத்திருந்தாள்,
தாளத்துக்கு,
தொடர்ச்சிக்கு.

அவள் புராணம் அல்ல.
அவள் உயிரியல் நினைவு.
விளக்கம் தேவையில்லாத அறிவு அவள்.

பெண்ணே அடித்தளம்.
அவளே வேர்.
கேட்கப்படாமலே பேசிய முதல் குரல் அவள்.
உலகுக்கு வடிவம் கொடுத்த முதல் இருப்பு அவள்.
அங்கீகாரம் கேட்காமல்.

ஒவ்வொரு பெண் சைகையும் ஒரு குறியீடு.
ஒவ்வொரு மௌனமும் ஒரு மொழி.
ஒவ்வொரு தேர்வும் உணர்வுக் கட்டமைப்பின் ஒரு செயல்.

அவள் பலவீனமானவள் அல்ல.
அவள் துல்லியமானவள்.
அவள் கடினமானவள் அல்ல.
அவள் அவசியமானவள்.
அவள் மர்மம் அல்ல.
அவள் கட்டமைப்பு.

உலகம் தொடர்ந்து வரையறைகளைத்
தேடிக்கொண்டிருக்கும்போது,
அவள் தொடர்ந்து இருக்கிறாள்.
படைக்கிறாள்.
மாற்றுகிறாள்.

பெண் அவள் தோன்றுவது போன்றவள் அல்ல.
அவள் தாங்குபவள்.
இருக்கும் அனைத்தும்,
ஒரு நாள் ஒரு பெண் சரணடையக் கூடாது என்று
முடிவெடுத்ததால்
இருக்கின்றன.

தோற்றம்

ஆதியாகமம் ஒரு விலா எலும்பைப் பற்றிப்
பேசுகிறது.
மரபியல் ஆயிரமாண்டு மரபுரிமையைப் பற்றிப்
பேசுகிறது.

உண்மை இரண்டுக்கும் இடையில் எங்கோ
இருக்கிறது என்று நான் எப்போதும் நினைத்தேன்.
பிறகு அப்படி அல்ல என்று புரிந்துகொண்டேன்.

பெண் ஆணிடமிருந்து பிறக்கவில்லை.
ஆண் பெண்ணிடமிருந்து பிறந்தான்.

பெண் வழித்தோன்றல் அல்ல.
அவள் அடித்தளம்.

அவள் பழமையான அறிவு.
அவள் உயிரியல் நினைவு.
வரையறைக்கு முந்தைய வலிமை அவள்.

பெண் இல்லாமல், எதுவும் அசைவதில்லை.
ஆதிக்கத்தால் அல்ல.
வேரால்.

சந்திப்பு

நான் வலிமையானவன் என்று நினைத்தேன்.
வெல்ல முடியாதவன்.
குறைந்தபட்சம் எனக்கு நானே அப்படித்தான்
சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்.

நன்றாக வேலை செய்த ஒரு பிம்பத்தை நான்
எனக்காகக் கட்டியிருந்தேன்:
உறுதியான, தீர்க்கமான, எதுவும் ஊடுருவ முடியாத.

பிறகு அவள் வந்தாள்.

அவள் என் வாழ்க்கைக்குள் நுழையவில்லை.
அதன் ஊடே கடந்து சென்றாள்.

நிறுத்த முடியாத ஒரு நீரோட்டம் போல,
புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு காற்று போல.

இரண்டு மாதங்களில், கேட்காமலே அவள் என்னை மணந்துகொண்டாள்.
நானோ எல்லாவற்றையும் நானே தீர்மானித்ததாக நம்பினேன்.

பெண்ணின் மேன்மை ஓர் உத்தி அல்ல.
அது இயல்பானது.
விளக்கம் தேவையில்லாத, உலகில் இருக்கும் ஒரு வழி அது.

நான் சுதாரித்துக்கொண்டபோது, ஆட்டம் தொடங்கிவிட்டிருந்தது.
அவர்கள் எப்போதும் ஓர் அடி முன்னால் இருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொண்டேன்.
தந்திரத்தால் அல்ல.
கட்டமைப்பால்.

தாமதம்

எனக்கு, தாமதம் ஒரு குறைபாடு.
ஓர் எதிர்மறை அடையாளம்.
ஓர் அமைப்புப் பிழை.

அவளுக்கு, அன்று காலை, அது ஓர் அறிவிப்பு.

அவள் ஒரு குழந்தையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.
இன்னும் துல்லியமாகச் சொன்னால்: நாங்கள் ஒரு குழந்தையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம்.

பரிசோதனைகள் இல்லை, கணிப்புகள் இல்லை.
எதிர்பார்ப்புகள் மட்டுமே இருந்தன, பந்தயம்
கட்டும் உறவினர்கள்,
ஒரு சடங்கைப் போல மெதுவாகத் தன்னைத்தானே
தின்றுகொண்டிருந்த காலம்.

நான் எதுவும் சொல்லவில்லை.
எங்கள் இருவருக்குமாக அவள் பேசினாள்.

உரையாடல்

மகிழ்ச்சியுடன், எனக்கு என்ன வேண்டும் என்று
அவள் கேட்டாள்: ஆண் குழந்தையா, பெண்
குழந்தையா.

பாதுகாப்பான வாக்கியத்துடன் பதில் சொன்னேன்:
“குழந்தை ஆரோக்கியமாக இருப்பதுதான்
முக்கியம்.”

அது பாசாங்கு அல்ல.
அது உணர்வுத் தற்காப்பு.

அவள் தொலைநோக்கில் பேசினாள்:
குடும்பப் பெயர், வம்சம், கால்பந்து, தொடர்ச்சி,
எங்களுக்கு இடையே ஒரு பாலமாக இருக்கும் ஒரு
குழந்தை என்ற கருத்து.

நான் கேட்டேன்.
கற்றுக்கொண்டேன்.

பெண் சாத்தியத்தின் வழியே பேசுகிறாள்.
ஆண் பாதுகாப்பின் வழியே பதில் சொல்கிறான்.

பிறப்பு

அன்று காலை, அவள் அறையிலிருந்து என்னை அழைத்தாள்.
திரும்பி வரச் சொன்னாள்: பனிக்குடம் உடைந்துவிட்டது.

ஒரு குழாய் வெடித்துவிட்டதுபோல, நான் வீடு முழுக்கக் கசிவுகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.
புரிந்துகொள்ளாத ஒரு குழந்தையைப் பார்ப்பதுபோல அவள் என்னைப் பார்த்தாள்.

"என்னை மருத்துவமனைக்குக் கூட்டிச் செல்."

பிறப்பு பெண் தலைமையின் முதல் செயல்.
அவள் கட்டளையிடுகிறாள்.
அவன் பின்தொடர்கிறான்.

முதல் மூச்சு

அவள் ஒரு மகனை விரும்பினாள்.
பெண் குழந்தையைப் பார்த்தபோது, அவளைக் காட்டிக்கொடுத்த ஒரு பார்வை அவள் முகத்தில் ஓடியது.

குழந்தை கொண்டாட்டத்துடன் வரவேற்கப்படவில்லை.
மௌனத்துடன் வரவேற்கப்பட்டாள்.

அந்த மௌனத்தில், அவள் தன் இடத்தைக் கட்டத் தொடங்கினாள்.
நேசிக்கப்படுவதற்காக அல்ல.
இருப்பதற்காக.

பெண் வரவேற்கப்பட்டவளாகப் பிறப்பதில்லை.
மீண்டெழும் வலிமையுடன் பிறக்கிறாள்.

பிறப்பு ஒரு நிகழ்வு அல்ல.
அது ஒரு பிரகடனம்.

மௌனப் போராட்டம்

மிக ஆழமான பிணைப்பே மிகக் கடினமானதும் கூட.

எதிர்ப்பாக மாறும் அறிவுரைகள்.
காயப்படுத்தும் சொற்கள்.
பாதுகாக்கும் மௌனங்கள்.
சவாலாகத் தோன்றும் தேர்வுகள்.

அவர்கள் ஒருவரையொருவர் மாற்றவில்லை.
ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

அங்கிருந்து உண்மையான இணக்கம் பிறந்தது.

ஒரு தாய் எப்போதும் வழிகாட்டி அல்ல.
சில நேரம் அவள் ஒரு கண்ணாடி.
சில நேரம் அவள் ஓர் எல்லை.
சில நேரம் அவள் ஒரு வாசற்படி.

மகள் ஒப்புதலைத் தேடுவதை நிறுத்தும்போது,
தாய் திருத்த விரும்புவதை நிறுத்தும்போது,
மரியாதை பிறக்கிறது.

அத்தை

அத்தை திணிக்கவில்லை.
பரிந்துரைத்தாள்.

அவள் திருத்தவில்லை.
செவிமடுத்தாள்.

அவளுடன், சிறுமி சுதந்திரத்தைக்
கற்றுக்கொண்டாள்:
கிளர்ச்சி அல்ல, தேர்வு.

அச்சமின்றி இல்லை என்று சொல்ல.
விளக்காமல் ஆம் என்று சொல்ல.

இணக்கம் நம்பிக்கையிலிருந்து பிறக்கிறது.
ஒப்புதலிலிருந்து அல்ல.

தந்தை

தந்தை அதிகம் பேசவில்லை.
ஆனால் ஒவ்வொரு சைகையும் ஒரு பிரகடனம்.

அவருடைய கைகள் — பெரியவை, உறுதியானவை,
இலகுவானவை.
புரிந்துகொள்ள அல்ல, பாதுகாக்க முயன்ற
அவருடைய பார்வை.

அவள் விழுந்தபோது, அவர் ஓடவில்லை.
காத்திருந்தார்.

ஏனெனில் அன்பு பாதுகாப்பு அல்ல.
அது நம்பிக்கை.

அவள் தவறு செய்தபோது, அவர் திருத்தவில்லை.
செவிமடுத்தார்.

அவள் பெண்ணாக வளர்ந்தபோது, அவர் தன்
பாத்திரத்தை மாற்றவில்லை.
தந்தையாகவே இருந்தார்.

அடைக்கலமாகவும்.
கண்ணாடியாகவும்.
ஆறுதல் தரும் மௌனமாகவும்.

அவர்களின் அன்புக்குச் சொற்கள்
தேவைப்படவில்லை.
அது காலத்தால் ஆனது.

ஒவ்வொரு தந்தைக்கும்

அவள் மெதுவாக உள்ளே வருகிறாள்.
அவர் அமர்ந்திருக்கிறார், கைகளைக் கோர்த்தபடி.

அவர் பேசுவதில்லை.
கேட்பதில்லை.
காத்திருக்கிறார்.

அவள் அருகில் வருகிறாள்.
அவளிடம் காகிதங்கள் இல்லை.
அவளிடம் உரைகள் இல்லை.

அவளிடம் நிறைந்த இதயம் மட்டுமே இருக்கிறது.

"அப்பா... நான் உங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்."

ஒரு கண்ணீர் விழுகிறது.
அவர் அதை மறைக்கிறார்.
அவள் அதைப் பார்க்கிறாள்.

"நீங்கள் ஒருபோதும் என்னிடம் 'நான் உன்னை
நேசிக்கிறேன்' என்று சொன்னதில்லை.
ஆனால் நான் அதை உணர்ந்தேன்."

அவர் அழுகிறார்.
உடைந்துபோகும் ஒருவரைப் போல அல்ல.

இறுதியாகத் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளும்
ஒருவரைப் போல.

அந்த அணைப்பில், எல்லாம் இருக்கிறது:
சிறுமி,
பெண்,
மகள்,
தந்தையாக இருப்பதை ஒருபோதும் நிறுத்தாத
தந்தை.
பிரதிபலிக்கும் வயதுகள்

பெண் மாறுவதில்லை.
அவள் விரிவடைகிறாள்.

20 — சாத்தியம்

நீங்கள் யாராக இருக்க வேண்டும் என்று உலகம்
சொல்கிறது.
நீங்கள் பதில் சொல்லத் தொடங்குகிறீர்கள்.
30 — தேர்வு
காயங்கள் வரைபடங்களாகின்றன.
அகக் குரல் இரைச்சலுக்கு மேல் எழுகிறது.
40 — வரையறை
நீங்கள் இனி அனுமதி கேட்பதில்லை.
உங்களை நீங்களே தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்.
50 — சாரம்
நீங்கள் இனி தேடுவதில்லை.
தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்.
60 — தொகுப்பு
குறைவான பாத்திரங்கள்.
அதிக அடையாளம்.
70 — மன்னிப்பு

தன்மீதான மென்மை சட்டமாகிறது.
80 — உயிருள்ள நினைவு
நீங்கள் இனி துரத்துவதில்லை.
காக்கிறீர்கள்.
90 — வாசற்படி
நீங்கள் அஞ்சுவதில்லை.
உங்களிடம் மரியாதை இருக்கிறது.
100 — மரபுரிமை
நீங்கள் கற்பிப்பதில்லை.
சொல்கிறீர்கள்.
அப்பால் — தோற்றம்
இனி இங்கே இல்லாத பெண்களே
நம்மை நிமிர்ந்து நிற்க வைப்பவர்கள்.

அந்தப் பெண்...

பெண் ஒரு பாத்திரம் அல்ல.
அவள் ஒரு தாளம்.

ஒவ்வொரு துண்டும் ஒரு பெண் மூச்சுவிட்டுத்
தேர்ந்தெடுத்த ஓர் அறை.
— மன்னிப்பு கேட்பதில்லை — ஆனால் இருக்கிறாள்.
— தன்னைத்தானே கவனித்துக்கொள்கிறாள்.
— இனி அஞ்சுவதில்லை.
— வருத்தமின்றி நினைவுகூர்கிறாள்.
— ஏற்பு தேவைப்படுவதில்லை.
— நிலையான நேரமின்றி உழைக்கிறாள்
— மீண்டும் எழுகிறாள்.
— கடினங்களின் ஊடே நேசிக்கிறாள்.
— தான் யார் என்பதை மறப்பதில்லை.
— தன் உடலில் வாழ்கிறாள்.

— அவளுக்கு ஒரே பெயர் இல்லை
— மாறுகிறாள், கற்பிக்கிறாள்.
— மௌனத்தால் குணமாக்குகிறாள்.
— அவள் 'டாக்டர்' என்று அழைக்கப்படுகிறாள்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஓர் உலகம்.
ஒவ்வோர் உலகமும் ஒரு சட்டம்.

பெண்ணின் ஏழு சட்டங்கள்

— பெண்ணே தோற்றம்.
— பெண்ணே நினைவு.
— பெண்ணே எதிர்ப்பு.
— பெண்ணே தேர்வு.
— பெண்ணே பராமரிப்பு.
— பெண்ணே மாற்றம்.
— பெண்ணே மரபுரிமை.

இறுதி உண்மை

அவள் பலவீனமானவள் அல்ல.
அவள் துல்லியமானவள்.

அவள் கடினமானவள் அல்ல.
அவள் அவசியமானவள்.

அவள் மர்மம் அல்ல.
அவள் கட்டமைப்பு.

உலகம் பெண்ணுக்குத் தயாராக இல்லை.
ஆனால் பெண் இல்லாமல், உலகம் இல்லை.

முடிவுரைகள்

பெண் வாழ்க்கையின் ஓர் அத்தியாயம் அல்ல.
ஒவ்வோர் அத்தியாயத்தின் ஊடாகவும் ஓடும்
வாழ்க்கை அவள்.

அவள் ஒரு பாத்திரம் அல்ல, ஒரு பணி அல்ல, ஒரு செயல்பாடு அல்ல.
இருக்கும் அனைத்துக்கும் முந்தி, அதைத் தாங்கி
புதுப்பிக்கும் விழிப்புணர்வின் அமைப்பு அவள்.

இந்த நூல் ஒரு கதையை மூடவில்லை.
ஒரு தோற்றத்தைத் திருப்பி அளிக்கிறது.

புதிய Gillette அடையாளத்தின் இன்றியமையாத கூறு பெண்:
குறியீடாக அல்ல, கட்டமைப்பாக.
பிம்பமாக அல்ல, அடித்தளமாக.
உருவமாக அல்ல, கட்டடக்கலையாக.

இங்கே எழுதப்பட்ட அனைத்தும்
ஓர் அஞ்சலி அல்ல.
அது ஓர் அங்கீகாரம்.

சிந்தனைகள்

உயிரை உருவாக்கக்கூடிய ஒரே மனிதப் பிறவி பெண்.
அதே நேரத்தில், அர்த்தத்தையும்
உருவாக்கக்கூடியவள்.

நாம் சந்திக்கும் முதல் உணர்வுக் கட்டமைப்பு அவள்,
நம்மை வழிநடத்தும் முதல் குரல்,

நம்மை உருவாக்கும் முதல் இன்மை,
நம்மைத் தாங்கும் முதல் இருப்பு.

அவள் பலவீனமானவள் அல்ல.
அவள் துல்லியமானவள்.
அவள் கடினமானவள் அல்ல.
அவள் அவசியமானவள்.

கருத்துகள்

உலகம் பெண்களுக்குச் செவிமடுத்திருந்தால்,
பல போர்கள் ஒருபோதும் தொடங்கியிருக்காது.
பல மௌனங்கள் காயங்களாக மாறியிருக்காது.
பல உயிர்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்காது.
பெண் ஆணின் பாதி அல்ல.
அவள் அவனுடைய தோற்றம்.

இதை அங்கீகரிப்பது கருணைச் செயல் அல்ல.
அது உண்மையின் செயல்.

நன்றியுரை

என் வாழ்க்கையின் பெண்களுக்கு நன்றி
கூறுகிறேன்:
என் தாய், என் மனைவி, என் மகள், என் அத்தை.
அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அழியாத ஒரு தடத்தை
விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்கள்.

நான் சந்தித்த பெண்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்,
நான் செவிமடுத்தவர்களுக்கு,
பேசாமலே எனக்குக் கற்பித்தவர்களுக்கு.

எதிர்த்து நின்றவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்,
தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்கு,
நேசித்தவர்களுக்கு,
மௌனமாக இருந்தவர்களுக்கு,
கட்டியெழுப்பியவர்களுக்கு.

அவர்கள் இருப்பதால் இந்த நூல் இருக்கிறது.

பதிப்பு மதிப்புரை

Ferdinando Frega-வின் எழுத்து பெண்ணை ஒரு
கருப்பொருளாக அல்ல,
மனித அடையாளத்தின் சுமை தாங்கும்
கட்டமைப்பாகக் கடந்து செல்கிறது.

இந்த நூல் பெண்களை விவரிக்கவில்லை:
அவர்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

அவர்களைக் கொண்டாடவில்லை:
அவர்களை அங்கீகரிக்கிறது.

தனிப்பட்டதை உலகளாவியதாகவும்,
மௌனத்தை மொழியாகவும்,
நினைவைக் கட்டடக்கலையாகவும் மாற்றும்
திறனில் அதன் வலிமை இருக்கிறது.

இது எந்த இலக்கிய வகையையும் சேராத ஓர் உரை.
அது ஒரு கலாச்சாரத் தேவையைச் சேர்ந்தது.

GILLETTE வாசகர்களுக்கு ஒரு கடிதம்

எப்போதும் Gillette-ஐப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு,
இன்று அதைக் கண்டறிபவர்களுக்கு,
நாளை அதை வாழப்போகிறவர்களுக்கு:

Gillette இனி வெறும் ஒரு பிராண்ட் அல்ல.
அது ஓர் அடையாளம்.

இந்த அடையாளம் பெண் இல்லாமல் இருக்க
முடியாது.

பெண்ணே சைகையின் தோற்றம்,
சிந்தனையின் துல்லியம்,
பராமரிப்பின் தொடர்ச்சி,
வலிமையின் வேர்.

புதிய Gillette பெண்ணை அடித்தளமாக
அங்கீகரிக்கிறது,
துணைப்பொருளாக அல்ல.
அமைப்பாக,
பாத்திரமாக அல்ல.

மரியாதையுடன்.
உண்மையுடன்.
கட்டமைப்புடன்.

Ferdinando Frega